herpy

GRODOR

Red-eyed Green Treefrog

Ranoidea chloris

Ranoidea chloris är en vacker, klargrön lövgroda på 5-7 cm från regnskogar och fuktig skog längs Australiens östkust. Den har gul buk, lila lår och röda ögon och lever högt uppe i trädkronorna, så den syns bara sällan utanför häckningstiden. Det finns bara lite kunskap om skötseln, så den bygger på besläktade australiska lövgrodor.

Familj: Pelodryadidae Tidigare namn: *Litoria chloris; Chlorohyla chloris* **Mild hudgift**

FAKTARUTA

DJURET

Vuxenstorlek	**5-7 cm** nos-kloaklängd
Livslängd	**5-10 år**
Aktiv	**På natten**
Levnadssätt	**Trädlevande**
Biotop	**Regnskog och tempererad skog och äng**
Hudgift	**Mild** Tvätta händerna efter kontakt och håll fingrarna borta från ögon och mun
Svårighetsgrad	**Viss erfarenhet**

SKÖTSEL

Min. terrarium	**45 × 45 × 60 cm** L × B × H för 2 vuxna djur
Temperatur, dag	**22-27 °C**
Temperatur, natt	**16-20 °C**
Luftfuktighet	**70-90 %**
Vatten	**Vattendel** djup 5-10 cm
UVB	**Valfritt** Fergusonzon 1
Föda	**Insekter**
Hålls	**Ensamma, parvis eller i grupp**

AVEL

Fortplantning	**Äggläggande**
Utveckling	**Grodyngel i vatten**
Äggläggning	**I vatten**
Ägg per läggning	**50-500**
Läggningar per år	**1-5**
Larvtid	**41-90 dagar** från kläckning till metamorfos
Larvföda	**Alger/växter och färdigfoder**
Yngelvård	**Ingen**

SKYDD OCH PAPPER

CITES	**Ej listad**
IUCN	**Livskraftig (LC)**

Om arten

Ranoidea chloris är en stor, smal lövgroda. Hanarna mäter 5-6 cm från nos till kloak, och honorna är något större och når 6-7 cm. Ryggen är slät och klargrön, buken citrongul och kornig i huden, och lårens baksida är djupt lila till blåsvart. Armar och ben är till stor del gula; grön färg finns bara på underarmens ovansida och på underbenet. Ögonen är gyllene i mitten och går mot kanten över i rött eller orange, och pupillen är vågrät. Trumhinnan är tydlig, och fingrar och tår har stora fästskivor. Fingrarna har simhud till tre fjärdedelar och tårna nästan helt ut.

Grodynglen är gråbruna till mörkbruna, ibland med en guldfärgad rand längs sidan, och blir upp till 5 cm långa.

Arten beskrevs 1892 som *Hyla chloris*. Den har sedan flyttats mellan flera släkten och står i äldre litteratur och i hobbyn som *Litoria chloris*; nyare verk för den till släktet *Chlorohyla*. *Ranoidea xanthomera* norr om Proserpine liknar den så mycket att de två tidigare räknades som en art; skillnaden är att *R. xanthomera* har orange i stället för lila på baksidan av låren.

Hudgift: Hudsekretet innehåller peptider (caeriner) med antibakteriell verkan. Arten är inte känd för att vara giftig för människor, men sekretet är biologiskt aktivt. Tvätta händerna efter kontakt och rör inte vid ögon och mun efteråt.

Utbredning och livsmiljö

Ranoidea chloris finns längs Australiens östkust och i det närliggande inlandet, från trakten kring Sydney i New South Wales och norrut till Mackay och Proserpine i mellersta norra Queensland. Norr om Proserpine avlöses den av den nära besläktade *Ranoidea xanthomera*. Utbredningen är smal och följer kustzonen, där regnskog och fuktig skog når ända ner mot havet.

> **Naturlig utbredning:** Australien.

LIVSMILJÖ

Ranoidea chloris lever i subtropisk regnskog, fuktig sklerofyllskog (hög eukalyptusskog med tät underväxt) och skogsbryn. Den finns också i översvämmade gräsmarker vid vattendrag, i återväxande skog och på närliggande jordbruksmark. Större delen av året tillbringar den högt uppe i trädkronorna, och just därför vet man bara lite om dess dagliga liv och om vad den äter. Man får räkna med att den liksom andra lövgrodor lever av insekter.

Den syns mest under häckningstiden, som infaller på vår och sommar, från oktober till februari, under och efter kraftigt regn. Hanarna kallar från lågt, stillastående vatten: tillfälliga dammar, vägdiken, gårdsdammar, sjöar och stilla sidovatten vid åar. Lätet är en rad långa, stönande "aaa-rk"-ljud som slutar i en mjuk drill. Klimatet är varmt och fuktigt med en regnig sommar och en svalare, torrare vinter. Exakta temperatur- och fuktighetsvärden för arten är inte dokumenterade.

Skötsel

TERRARIET

Det finns bara lite kunskap om skötseln av *Ranoidea chloris*. Rekommendationerna här bygger på klimatet i utbredningsområdet och på erfarenheterna med de besläktade australiska lövgrodorna *Ranoidea caerulea* och *Ranoidea splendida*. Siffrorna är lånade därifrån.

Ett par behöver ett terrarium på minst 45 × 45 × 60 cm. En liten grupp på 3-4 djur kräver minst 60 × 45 × 60 cm. Höjden är viktigare än bottenytan, eftersom arten lever i trädkronorna och klättrar. Locket ska sluta tätt och ha god ventilation, eftersom grodorna är bra på att ta sig ut.

Inred terrariet med kraftiga, glattbladiga och ogiftiga växter som *Philodendron*, *Monstera*, bromelior och pothos, och lägg ut grenar och korkbark som sitt- och klätterplatser. Bottnen kan vara kokosfibrer, fin jord eller en bar glasbotten; undvik grus och småsten, som grodan kan svälja. Ge ett par skuggiga platser högt upp. Håll bara djur av samma storlek ihop, eftersom stora grodor äter mindre.

TEMPERATUR

På dagen ska temperaturen vara 22-27 °C och på natten 16-20 °C. En sval natt är naturlig, eftersom utbredningsområdet har svalare nätter än norra Australien. Siffrorna är en uppskattning utifrån klimatet i utbredningsområdet.

Värm upp med en svag värmelampa som står i ena änden, eller en termostatstyrd värmematta på sidan. Grodan får inte kunna sitta direkt på en värmekälla. Ha en termometer högt upp och en nere vid botten, eftersom värmen samlas upptill. Temperaturen får inte gå över 30 °C någon längre tid, och stillastående, varm luft ska undvikas. En egentlig vintervila är inte dokumenterad.

Läs mer: Värme och temperatur Läs mer: Vintervila och årstider

LUFTFUKTIGHET OCH SPRAYNING

Luftfuktigheten ska vara 70-90 %. Dimma terrariet en gång om dagen, gärna på kvällen när grodan vaknar, och låt botten torka upp något emellan. En stor, fast vattendel håller kvar fukten, och då räcker dimning var 3:e-4:e dag.

Använd regnvatten eller kranvatten som har stått ett par dagar eller behandlats mot klor. God ventilation är lika viktig som fukt: stillastående, fuktig luft ger hudinfektioner och luftvägsproblem.

Läs mer: Luftfuktighet, sprayning och ventilation

VATTEN OCH VATTENKVALITET

Ranoidea chloris förökar sig i lågt vatten, så en fast vattendel eller en stor, låg vattenskål passar arten. Vattendjupet ska vara 5-10 cm, och det ska vara lätt att ta sig upp, till exempel via grenar eller platta stenar, eftersom grodan inte simmar särskilt bra. Vattnet ska bytas ofta, eftersom grodan skräpar ner, och ett litet filter kan hålla en större vattendel ren.

Använd regnvatten eller avklorerat kranvatten och använd aldrig tvål eller rengöringsmedel i terrariet, eftersom amfibier tar upp ämnen genom huden.

LJUS OCH UVB

Arten behöver ljus för växterna och en fast dygnsrytm med 12-14 timmars dag och mörka nätter. Lysrör eller LED värmer mindre än glödlampor. UVB är valfritt; används det ska källan vara svag (Ferguson-zon 1) med rikligt med skugga, och röret byts varje halvår. Eftersom arten lever högt i trädkronorna bör den kunna sitta i skugga under de översta bladen.

Läs mer: Ljus och UVB

UTFODRING

Fodret är levande insekter: syrsor, vandringsgräshoppor, flugor, malar, dubiakackerlackor och ett mindre antal mjölmaskar. Bytet får inte vara längre än avståndet mellan grodans ögon. Välj mjölmaskar som just har ömsat skinn, eftersom de är lättast att smälta. Foderdjuren ska matas väl innan de ges till grodan och pudras med kalk och vitaminpulver.

Ungar matas dagligen med bananflugor, små syrsor och husflugor. Vuxna matas två till tre gånger i veckan med så mycket som de äter på 10-15 minuter. Grodorna kan bli för feta; en fettveck över trumhinnan är ett tecken på övermatning.

Läs mer: Foderdjur: hållning och avel Läs mer: Kalk, vitaminer och tillskott

BETEENDE OCH HANTERING

Arten är nattaktiv och anpassar sig till fångenskap utan problem. Den blir ofta lugn vid regelbunden kontakt, men tål mycket hantering dåligt, eftersom huden är känslig. Hantera bara grodan när det är nödvändigt, med våta händer utan tvålrester, eller använd en ren, genomskinlig hink. Tvätta händerna efteråt.

Grodorna kan hållas enskilt, parvis eller i en liten grupp av jämnstora djur. Hanarna kallar högt på natten, särskilt när fuktigheten stiger, så terrariet hör inte hemma i ett sovrum.

Avel

KÖNSMOGNAD OCH KÖNSBESTÄMNING

Honorna är större än hanarna: honor mäter 6-7 cm och hanar 5-6 cm. Hanarna har en strupsäck och kallar på natten. Ålder och storlek vid könsmognad är inte dokumenterade. Unga djur kan inte könsbestämmas, så en liten grupp ger störst chans till ett par.

PARNING

I naturen förökar sig arten efter kraftigt regn på vår och sommar, från oktober till februari. Häckningsstämningen kan väckas som hos *Ranoidea caerulea* och *Ranoidea splendida*: stoppa dimningen i 5-6 veckor, sänk temperaturen till omkring 22 °C och ljuset till 10 timmar om dagen, och ge 10 cm vatten. Återgå därefter gradvis till normala förhållanden och dimma kraftigt. En hona kan lägga upp till fem gånger under en säsong.

ÄGG OCH GRODYNGEL

Hanarna kallar, och paret omfamnar varandra i det låga vattnet. Äggen läggs i klumpar eller enskilt, insnärjda i vegetation i vattenytan. En läggning är på upp till 500 ägg. Det lägsta antalet är inte dokumenterat; 50 i rutan är en uppskattning.

Grodynglen är gråbruna och blir upp till 5 cm långa. De ligger ofta nere vid botten och lever av alger och av torrfoder för akvariefiskar. Mata dagligen, byt vattnet ofta och fördela dem på flera kar om de blir många.

METAMORFOS

Hur lång tid äggen tar att kläckas är inte dokumenterat. Vid omkring 27 °C förvandlas grodynglen efter ungefär 41 dagar; i naturen tar det minst två månader.

När frambenen kommer fram ska grodynglet lätt kunna ta sig upp ur vattnet. Sänk vattenståndet och lägg i sluttande stenar, kork eller flytande växter, så att det kan klättra upp och inte drunknar.

UPPFÖDNING AV UNGAR

De nyligen förvandlade ungarna är små och ska matas dagligen med bananflugor och pyttesmå syrsor, pudrade med kalk. Håll dem fuktigt i ett uppfödningsterrarium med växter och en låg vattenskål och sortera dem efter storlek, eftersom större djur äter mindre. Tillväxthastighet och ålder vid vuxenstorlek är inte dokumenterade.

Hälsa och vanliga misstag

Det finns ingen artspecifik kunskap om sjukdomar. De problem som återkommer hos de besläktade australiska lövgrodorna är:

- Övervikt: för mycket foder ger fettveck över ögon och trumhinna. Mata sparsamt.
- Hudinfektioner: röda eller blåaktiga missfärgningar och vita, vattiga områden på buken och bakbenen beror på bakterier och svampar och kräver snabb behandling.
- Luftvägsproblem vid dålig ventilation och stillastående, fuktig luft.
- Kalk- och vitaminbrist: kramper eller darrningar i benen är en varningssignal.
- Chytridsvamp (*Batrachochytrium dendrobatidis*) finns i vilda australiska grodbestånd. Släpp aldrig ut grodor eller grodyngel i naturen.

Sök en veterinär med kunskap om amfibier och isolera djuret om det inte mår bra.

Läs mer: Uppfödning av grodyngel

Fråga alltid dina kunniga bekanta

Guiden är ett bra ställe att börja på, men den kan inte ersätta erfarenhet. Djur är olika, och mycket av det viktigaste lär man sig av dem som har hållit arten i åratal. Prata med en uppfödare, en erfaren djurhållare eller en veterinär med kunskap om kräldjur och groddjur innan du skaffar djuret - och igen om något verkar fel.